

יבוע אומר

בראשות הגאון רבי יגאל כהן שליט"א

גיליון מס' 247

פרשת וישב

מאמר השבוע

מאת רבני מסורת
הרב יגאל כהן שליט"א

מאמר השבוע

הנהגות מן

שאלות ותשובות

מעבר לסגולה

לאשת החיל

פנינים מהפרשה

סיפור לשבת

לטוף עצמי

אחת השיטות החשובות והנכונות לטפול בלחץ נפשי היא 'הרפיה'. זוהי טכניקה להרפית הגוף והנפש, המחזירה את הגוף לאזון נכון ומשכיבה את השליטה במחשבות. נעמים רבות המח של האדם עובד במהירות מרבה, במיוחד בזמנים שאדם נמצא בעמס רגשי וכדומה - המח עובד מהר מדי, עד כדי כך שאין לאדם אפשרות לשלט במחשבות העוברות לו בראש, וכמה שהוא ינסה להרגיע את עצמו או לחשב בהגיון בריא, הדבר קשה מאוד לשליטה. וכך השיריים שבגוף מתחילים להגיב, והלוקם נתפסים וגורמים לאדם כאבים עזים, ולפעמים אף לסחרחרת קשה ועוד סמפטומים לא נעימים. לכן, כדאי מאוד לכל אדם מאתנו לתרגל לעצמו תרגילי הרפיה לגוף ולנפש, ובכל פעם שברגיש קצת לחץ פנימי - שיריים תפוסים, דפאון, רצון לבכות או לברח מהמציאות שאנו נמצאים - תהיה לנו האפשרות (גם בהכרח בני אדם אחרים) להרפות את עצמנו, ולברח קצת עם המחשבה למקומות נעימים יותר. הטכניקה של ההרפיה הבסיסית מבוססת על נסיון לתת למח הוראה להרפות את כל שירי הגוף. ולכן הטוב ביותר הוא להכנס לחדר שקט (לא חובה), אפשר גם במשךד או בכל מקום רגוע, נאפלו מקף (בני אדם), לשבת על פסא נוח ולאט לאט להתרכז בהרפית איבר אדם מאיברי הגוף. חשוב לדעת במקביל לשים דגש על נשימות עמוקות דרך החלק התחתון של הבטן... לא נשימות דרך החזה הבאות מלחץ נפשי, אלא נשימות דרך הבטן התחתונה. כדאי להתחיל עם הרפיה של כל חלקי הפנים והראש, עד שמרגישים שהפנים רפויות ומשחררות, ואחר כך לעבר לעבר הצוואר, החזה והבטן, עד שמגיעים לרגליים ולכפות הרגליים. אנשים שלא רגלו בהרפית הגוף, בפעמים הראשונות שהם ינסו לעשות זאת, יהיה להם קשה להתרכז ולשלב בהרפית השיריים. אבל, ללא ספק... כמו בכל דבר, אחרי כמה נסיונות גם הם ירגישו איך הם מצליחים לשלט על המח שיתן הוראה להרפיה לכל חלקי הגוף.

כדאי מאוד לנסות להתרכז באחד המקומות האהובים ביותר והשקטים יותר שהייתם בהם, לדמין את עצמכם נמצאים שם בשעת ההרפיה, ונאפלו לדמין את הקולות הנעימים שתויתם שם, כמו רעש של גלי הים או הרוח ששורקת על גבי העצים... וכך אפשר להעצים את הרגשת השלום.

הפעל שם טוב הקדוש למד אותנו כלל חשוב (תולדות יעקב יוסף פרשת חיי שנה, דף כ ע"א, ד"ה אמנם): "במקום שחושב האדם - שם הוא בלו" - האדם נמצא היכן שהמחשבה שלו נמצאת. לכן אנחנו יכולים להגיע לכל מקום בעולם בעזרת המחשבה. כי גם בזמן מבחן קשה או עמידה בתור, אנו יכולים לתת קפיצה קטנה לחיף הים המרגיע... כתבתי את יסודות ההרפיה ממש בקצרה, אך צריך לדעת שהיסוד של ההרפיה הוא לקחת שליטה על הגוף והנפש, וחשוב מאוד שכל אדם ילמד לשלב בשני חלקים אלו, כי זאת פעולה שיוכלה לעזור לנו במצבים של עיפות, או ברגעים שאנו מרגישים שהמח שלנו נתקע - אבדנו את יכלת החשיבה, וכן בזמן של התפרצויות ועם חילקה, ובמיוחד למי

ועוד הרבה משפטים מנחמים, שלאט לאט הם יגרמו לתת מודע שלנו להרגע. יש ימים שכלנו עובדים, ימים שלא כל כך הצלחנו להשיג את המשימות שצפינו לעשות, וכדאי מאוד לאדם לראות לעצמו, ובמיוחד לבריאות נפשו, לתת לעצמו לטוף של הבנה ודרכון כדי לחדש את כוחות הנפש ולזכות לחיים בריאים ושמחים... מתוך ספרו של הרב יגאל כהן.

מיד עם מסעדות החסד מחלקת ארוחה חמה למנוחי ימלת, כל תרומה שילכם מני ילה את כמות הנפות במסעדות החסד, תנו לה את האפשרות להאכל עוד ילד רעב

לתרומות חייגו: 03-8000770

זמני כניסה ויציאת השבת			
הזמנים לפי לוח "אור החיים"			
יום	ת"א	חיפה	ב"ש
כניסה:	16:21	16:17	16:21
יציאה:	17:13	17:08	17:13
ז"ת:	17:44	17:39	17:44

בירושלים: לנוהגים 40 דקות 16:01

ניתן לתרום להפצת העלון ולהקדיש לעילוי נשמתו לברכה רופאה הצלחה בטל: 03-8000770 פרט ח-ן לתרומות: בנק מרכנתיל 17, סניף 732 חשבון 73443 ע"ש יבוע אומר

הנהגות מרן

רבנו הרב עובדיה יוסף זצוק"ל

קדושה וצניעות

מרן זצוק"ל בספר ענף עץ אבות (פרק ד) הביא, שמספרים על רבינו ישראל מסלנט, שהתאונן פעם בפני רבינו יהושע ליב דיסקין, על כבוד התורה שנתמעט וירד קרנה, כי הושפלה לנגד עיניו, שכן ביום שמחת תורה הכריז הגבאי על מכירת עליית "חתן תורה", והוא הציע לכך שני זווים בעד חתן תורה, ולא נמצא איש שיתחרה עמו להעלות את מחיר העליה, הרגיעו הגאון רבי יהושע ליב, באומרו: תנוח דעתך רבי ישראל, אדרבה מכאן ראיה שכבוד התורה עומד על רמה גבוהה, שכן לא נמנעו יחידי הקהל מלהעלות את מחיר העליה המכובדת, אלא מפני שכבודו היה המציע את המחיר, ומפני כבודו, שהוא כבוד התורה, לא הרהיבו עוז להתחרות עמו, ולהוסיף על המחיר. ע"כ.

שאלות ותשובות

מאת חורנו הר"ג יצחק הכהן שליט"א

שאלה: אני מפחד לעזוב את הבית כשנרות החנוכה דולקים, האם אני יכול לכבות אותם?

תשובה: אחר חצי שעה שדלקו יכול לכבותם ולצאת לחיים טובים ולשלום. מרן ס' תער"ב.

שאלה: מה צריך לעשות כשיושבים ליד נרות החנוכה?

תשובה: הבן איש חי פרשת וישב כתב סגולה לשמירה לשבת ליד הנרות ולקרוא שבע פעמים מזמור "יושב בסתר עליון". וכן כדאי לקרוא שיר ולהודות לה' יתברך על כל הניסים והנפלאות שעשה ועושה עמנו,

שאלה: אכלתי סופגניות בכמות גדולה מה אני צריך לברך ברכה אחרונה?

תשובה: אם הסופגניות מטוגנות בשמן מברכים עליהם על המזיחה גם אם אכל 216 גרם ויותר, ואם הם אפויות אזי אם אכל 216 גרם צריך לברך המוציא וברכת המזון, מרן ס' קס"ח.

שאלה: האם מפרישים חלה על בצק שמיועד לסופגניות?

תשובה: מרן ביור"ד כותב שבצק שעושים אותו בשביל טיגון פטור מהפרשת חלה, אבל היות ויש חולקים יפריש חלה בלי ברכה ואם עושים סופגניות אפויות בתנור חייב להפריש חלה. (ס' שכ"ט ס"ג)

שאלה: שלום לרב, אני אברך אשתי גיורת וסבא שלה גוי ומידי פעם הוא מביא לנו כספים ותומך בנו האם יש בזה בעיה לקבל צדקה מגוי?

תשובה: מרן ביור"ד (ס' רנ"ב ס"א) כתב שמותר לקבל צדקה מגוי בצנעה, אבל לא בפרהסיא דהיינו לא לפרסם לכולם שהסבא הגוי תומך בך. עיי"ש הטעם.

מעבר לסגולה

מאת הרב אלהו עמר שליט"א

כיצד נזכה לשפע וברכה

בפרשתנו מסופר על ירידתו של יוסף למצרים לאחר שנמכר לעבד על ידי אחיו, והתורה מציינת שיוסף נמכר מספר פעמים עד שהגיע לביתו של פוטיפר, אחד מבכירי השרים בממלכה המצרית. תוך זמן קצר נחל יוסף הצלחה ושגשוג, עד כדי כך שפוטיפר הפקיד בידו את כל ביתו ורכושו, שינהל אותם כחכמתו. בשלב מסוים, שם לב האדון (פוטיפר) שיוסף העבד החדש מצליח בכל מעשיו, ומאחר וחשב שהצלחה זו היא עניין סגולי, מינה את יוסף בתחילה להיות עוזרו האישי כדי שגם במעשיו תהיה הצלחה, ולאחר מכן הפקיד את יוסף על כל ביתו, כדי שכל הבית יתברך ממעשה ידיו. ואכן מאז הופקד הבית בידי יוסף, חלה הברכה בבית פוטיפר המצרי כפי שכתוב (בראשית לט, ה) 'וַיְבָרֶךְ ה' אֶת בֵּית הַמִּצְרַיִם בְּגִלְלַת יוֹסֵף, וַיְהִי בְרִכְתָּהּ ה' כָּכָל אֲשֶׁר יֵשׁ לוֹ בְּבֵית וּבְשָׂדֶה'.

תפקידים של העורבים

בנביא (מלכים א) מסופר בהרחבה רבה על דמותו של אחאב מלך ישראל, בתקופתו עזר אליהו הנביא את מטר השמיים למשך שלוש שנים, ובשנים אלו ישב אליהו הנביא במערה בנחל כרית ושתה מים מנחל שנברא לו. ומנין היה לו מזון? בנביא מסופר (מלכים א, יז, ו) 'וַיְהִי עֲרָבִים מְבִיאִים לוֹ לֶחֶם וּבָשָׂר בַּבֶּקֶר וְלֶחֶם וּבָשָׂר

בְּעֶרְבַּ וּמִן הַנְּחָל לִשְׁתָּה', מזון זה הגיע על ידי העורבים ישירות מבית מטבחו של אחאב, היישר למקום מסתורו של אליהו הנביא. המקובלים מוסיפים לבאר, שבעורבים אלו התגלגלו נשמות של אנשי שבט שמעון, שהם העשרים וארבע אלף אנשי השבט שלא מיחו בנשיא השבט שחטא בבנות מדין והם היו אלו שמתו במגיפה על דבר בנות פעור, בטרם הכניסה לארץ. כתוצאה מחטאם נהרגו עשרים וארבעה אלף איש במגפה, עד שהיא נעצרה בזכות פנחס שכידוע הוא אליהו. וכעת אותם העורבים שהם נשמות אנשי שבט שמעון, דאגו לפרנסת אליהו הנביא הוא פנחס.

הגמרא דנה (חולין ד ע"ב, ה"א) כיצד אכל יהושפט מלך יהודה שהיה צדיק מזבחיו של אחאב כמסופר בנביא (מלכים א, יז), וכן כיצד אכל אליהו הנביא מבית מטבחו של אחאב, הרי אחאב היה עובד עבודה זרה וממילא ביתו לא היה כשר? והגמרא משיבה שהאחראי על בית אחאב היה 'עובדיה הנביא', והוא דאג שכל האוכל יהיה כשר למהדרין. לכן לא נמנע אליהו הנביא מלאכול מבית מטבחו של אחאב, בהכשר עובדיה הנביא. אמנם למסקנת הגמרא ההיתר לאכול על פי העורבים, היה על פי ציווי ה' שאמר לאליהו הנביא, (מלכים א, יז, ד) 'וְאֵת הָעֲרָבִים צִוִּיתִי לְכַלֵּךְ שָׂם' **מדוע לא נתברך אחאב**

והנה מספרת הגמרא (סנהדרין לט ע"ב) שפעם אחת הטיח המלך אחאב דברים קשים בעובדיה הנביא וכך אמר לו: עובדיה אתה אינך צדיק כמו שזה נראה. ומנין הגעתי למסקנה זו? משום שקופת האוצר שלי

בגירעון, והרי אתה מנהל את כל ענייני הבית, ואם כן מדוע לא שורה הברכה במעשה ידיך כשם ששרתה הברכה במעשיו של יוסף הצדיק בבית פוטיפר, וכשם ששרתה הברכה במעשיו של יעקב אבינו כאשר ניהל את ביתו של לבן? (וכפי שלבן הודה על כך בעצמו (בראשית ל, כז) 'נִחַשְׁתִּי וַיְבָרְכֵנִי ה' בְּגִלְלַת' שעד בואו של יעקב אבינו לא היה ללבן בנים, ומאז שבא יעקב נתברך לבן גם בבנים בנוסף לבנותיו). אומרת הגמרא: יצתה בת קול ואמרה: (מלכים א, יח, ג) 'וְעִבְדֶיךָ הָיָה יָרָא אֶת ה' מֵאָדָּם' אבל ביתו של אחאב אינו מזומן לברכה. על דברי הגמרא אלו שואל ה'זרע שמשון' (וישב אות יב), הרי עובדיה היה נביא וקדוש, ומה נשתנה ביתו של אחאב לרעה, יותר מבית לבן ופוטיפר?

ומבאר ה'זרע שמשון' שישנו הבדל מהותי בין המקרים, לבן ופוטיפר הפקידו את כל רכושם בידי יעקב ויוסף שינהלו אותו כפי ראות עיניהם, ומכיון שמסרו את רכושם לצדיקים, נחשבו הצדיקים כבעלי הרכוש, וממילא נתברך רכושם אף על פי שהם עצמם היו רשעים. אך אצל אחאב אף על פי שנתן לעובדיה לנהל את ביתו, לא הוציא את שמו מרכושו ומכיון שלא הוציא את שמו מרכושו, לא יכלה הברכה לחול על מעשיו של עובדיה בבית אחאב.

חדש!!! הושלמה הסידרה 'מעבר לסגולה'

יצא לאור חלק ב'

הכמות מוגבלת - כל הקודם זוכה

ניתן להשיג בחנויות המובחרות

או ב'הידברות' 073-222-1250

”וַיְהִי כַּמְשָׁלֶשׁ חֳדָשִׁים וַיִּגְדַּל לַיהוּדָה לְאִמְרָן בְּנֵהוּ תָמָר פֶּלְתָךְ וְגַם הָיָה הָרָה לְזִנוּנִים וַיֹּאמֶר יְהוּדָה הוֹצִיאָהּ וְתִשְׁרָף” (לח, כד).

יש לנו לשאול על מה באה כל הרעה הזאת שהיה יהודה צריך להתוודות בפני כולם שאלו החפצים שלו, אלא בגלל שלא דן אותה מספיק לכף זכות שאם היה דן אותה ומדבר איתה, פשוט שהיתה אומרת לו, וזה כלל גדול לגבנו לדון כל אחד לכף זכות שאמרו חכמי המוסר אחרי שאדם נפטר מושיבין אותו על הכסא של בית הדין ואומרים לו לדון אדם פלוני והנה הוא דן, בסוף הדין מגלים לו שהוא דן את עצמו. שעל זה אומרת הגמ' (שבוועות ל) מהו הפסוק (ויקרא יט, טו) "בְּצֶדֶק תִּשְׁפֹּט עַמֶּיךָ"? אלא זהו דין את חברך לכף זכות, ומובא בגמ' (שבת כז) אמר רב יהודה בר שילא א"ר אסי א"ר יוחנן ששה דברים אדם אוכל פירותיהן בעולם הזה והקין קיימת לו לעולם הבא ואלו הן: הכנסת אורחים, וביקור חולים, ועיון תפילה והשכמת בית המדרש והמגדל בניו לתלמוד תורה והדן את חברו לכף זכות, וכתב מרן בש"ע (ח"מ סי' יז סע' י) על הדין לדון כל אחד לכף זכות, עכ"ל. ומעשה בחסיד אחד (שבת כז): שפדה נערה אחת בת ישראל והלך איתה למלון והשכיבה תחת מרגלותיו, למחר ירד לטבול והלך לתלמידיו, אמר להם: בשעה שהשכבתיה תחת מרגלותי במה חשדתני, אמרו לו אמרנו שמא יש בינינו תלמיד שאין רבנו מכיר בו במידותיו לסמוך עליו ולהניחה אצלנו, בשעה שירדתי וטבלתי במה חשדתני, אמרו לו אמרנו שמא מפני טורח הדרך ארע קרי לרבנו, אמרו להם באמת כך היה ואתם כשם שדנתונו לכף זכות, כך המקום ידן אתכם לכף זכות, ועוד מעשה (שם) שפעם אחת הוצרך לומר דבר אחד לתלמיד חכם אצל מטרונתא (נכרית) שכל גדולי רומי מצויים אצלה, אמרו מי ילך אצלה, אמר להם רבי יהושע אני אלך, הלך רבי יהושע ותלמידיו וכיון שהגיע לפתח ביתה חלץ תפיליו ברחוק ארבע אמות ונכנס אצלה ונעל הדלת בפניהם, אחר שיצא משום ירד וטבל ולימד לתלמידיו, ואמר להם בשעה שחלצתי את התפילין במה חשדתני, אמרנו כסבור רבנו לא יכנסו דברי קדושה במקום בטמא, בשעה שנעלתי את הדלת במה חשדתני אמרנו שמא דבר מלכות בינו לבניה וצריך להעלימו, בשעה שירדתי וטבלתי במה חשדתני, אמרנו שמא נתזה רוק מפיה על בגדיו של רבנו, אמר להם באמת כך היה ואתם כשם שדנתונו לכף זכות כך המקום ידן אתם לכף זכות. וכתוב בספר ליקוטי מוהר"ן (קרא את יהושע-ו) כי צריכין להזהר מאד לדון את כל האדם לכף זכות, ואפילו החולקין עליו ומבזין אותו, צריך לדונם לכף זכות ולשתוק להם ועל ידי זה נעשה בחינת כתר. כמובא במדרש: משל לאחד שמצא את חברו שהוא עושה כתר, אמר לו בשביל מי? אמר לו בשביל המלך, אמר לו, כיון שהוא לצורך המלך, כל אבן טוב שתמצא, תקבענו בו [ויקרא רבה פר' ב] כך כל אחד מישראל הוא בחינת כתר להשם יתברך, וצריך להכניס בו כל מין אבנים טובות שאפשר למצוא, דהיינו שצריכין להשתדל לחפש ולבקש אחר כל צד זכות ודבר טוב שאפשר למצוא בישראל ולדון את הכל לכף זכות, וכמו שאמרו רבותינו, זיכרונו לברכה "הוי דן את כל האדם לכף זכות" (אבות א, ו) (פרי חנון על התורה).

אמא שלי מתפללת !

מעשה שהיה כך היה... מיטל השדכנית המדופלמת, ישבה במשרדה ומחוץ לדלת חיכו עשרות בנות בכדי לשבת בפגישת היכרות ראשונית עם השדכנית. מיטל נפגשה עם אחת אחת במאור פנים ובנחמדות, שאלה את אותן שאלות בנאליות, בתקווה למלא את דף הרושם הראשוני בכדי לנסות לשדך את המיועד, בסיעתא דשמיא... בהגיעה תורה, נכנסה לחדר מיכל, במראה החיצוני הייתה נראית רחוקה קצת משמירת תורה ומצוות. מיטל התחילה לשאול אותה שאלות על השאיפות שלה והרצונות בעתיד... ובשאלה מה את יכולה לספר לי על עצמך.. במפתיע היא ענתה: "אל תראי אותה ככה, אני באה מבית שאמא שלי מתפללת 3 תפילות ביום"... אף אחד לא שאל אותה על אמא שלה או על משפחתה, ובכל זאת זה מה שהיא בחרה לספר על עצמה, אמא שלה מתפללת 3 תפילות ביום - כמה זה חדר לאותה בחורה, כמה זה חרט בזכרונה ובליבה, שזה מה שהיא אומרת כשהיא מתארת את עצמה ואת ביתה העתידי. מדהים עד כמה זה משמעותי! האמא, האווירה בבית, הקדושה.. לא משנה מה עובר על הילדים במסלול חייהם - יש דברים שהם אינם שוכחים. ואנחנו האחראיים על מה שהם לא ישכחו.. לטוב ולמוטב. ולא רק שהם זוכרים, אלא זה ממש טובע בנפשם.. גם אם עוברים מה שעוברים - האווירה בבית, ריח האוכל, אמא מתפללת בצד החדר ומזילה דמעה, מדברת עם בורא עולם - אלו דברים שבוודאי נחרטים ומעצבים את נפש הילדים. ומתישהו הנשמה רוצה לחזור לאווירה הנעימה הזו של הבית הנעים.. הבחורה הזו, שהייתה צעירה למידי, נראית שעברה כל מיני דברים בדרך, שלא תואמים את רוח ביתה - אך בכל זאת! זה מה שהיא בחרה לומר.. בהרגשה שלה, היא באה מבית של אמא שמתפללת - זה מה שהיא בחרה להגיד על עצמה בזמן שאלות לשידוכים. מדהים לראות עד כמה אמא משפיעה.. אין לנו מושג עד כמה המעשים שלנו חשובים. עד כמה הצניעות שלנו משפיעה על נפש הילדים, הרב הגאון יגאל כהן שליט"א אומר כי ככל שהאישה יותר צנועה היא זוכה לבנים יותר צדיקים.. נהיה בטוחות שזה מטביע חותם בנפש - שאי אפשר למחוק לעולם. גם אם כרגע זה לא נראה כלפי חוץ, אישה שהיא צנועה באמת, תדע, שהצניעות שלה בוודאות משפיעה! שמתישוהו, איפשהו, הבן או הבת שלך יגידו או פשוט ירגישו... "אל תראו אותי ככה, אמא שלי צנועה!!". הקדושה בבית, האווירה הנעימה, החום ואהבה מושפעים ישירות מהאמא. וזה משהו שרוצים לחזור אליו... שרואים אמא מתפללת בבית, מדברת עם השם, מכניסה את בורא עולם לכל מציאות ואומרת בכל הזדמנות שהכול לטובה - זוהי הרגשה שלא יוצאת מהראש, ועם השנים הזמן בוודאי תשפיע לטובה. אז גם כשקשה לנו, נזכור שיש פה נשמות מתוקות שניתנו לנו כפיקודן. האם נמעל בזה? האם נתפתה לעולם הזה שכל כך מפתה.. או נתגבר ונראה לבורא עולם שאנחנו אוהבות אותו יותר מכל אופנה / טכנולוגיה וכל מה שכביכול "מתקדם" רק מרחיק מאיתנו את האמת התמימה והפשוטה, שהקב"ה ברא את העולם והוא יודע הכי טוב מה מועיל ומה מזיק לנו. ונדע שהילדים מרגישים הכול. מה חשוב לנו באמת ומה משחק.. נעשה חישוב מסלול מחדש - כל אחת עם עצמה, איך היא רואה את הילדים שלה בעתיד, מה היא צופה בביתה, מה היא הייתה רוצה שילדיה ילמדו ויסיפגו.. והאם היא נראית ומתנהגת כאותה פנטזיה.. לאט לאט נתקרב לשם.. מתוך אמונה, שמחה וטוב לב! לרכישת הספר "תוכו רצוף אהבה" מאת מחברת הטור: 0583266571

שמעיה היה המום מהבשורה הקשה ובמשך דקות אחדות לא יכול היה להוציא הגה מפיו. אולם לאחר שנרגע קמעא מבכיית החל לברר פרטים: היכן הגופה עתה?!" "היא נמצאת עתה בטהרה. אנא, אם תוכל להגיע בהקדם לסדר את ההלוויה". והבן ענה: "אני מגיע מיד". רצה מסובב הסיבות ולא פנו אל שמעיה לזהות את הנפטרת... ההלוויה הצנועה התנהלה בשקט. שמעיה, קרע כדיון וביקר 'ברוך דיין האמת'. אחר כיסוי הגולל אמר קדיש ופנה לביתו לשבת שבעה. יום רביעי בשבוע שאחר השבעה הטלפון מצלצל. "הלו, שמעיה מה שלומך?!" מי זה?!" שואל שמעיה כשפעמימה נעתקה מלבו. "זו אני אמא. מה, אתה כבר לא מזהה אותי?!"... השפופרת כמעט נפלה לו מהיד. "אמא?!" שואל שמעיה בתימהון. "איפה את?!" "נו, באמת, איפה אני יכולה להיות. כאן בבית אבות. ראיתי שלא באת ביים רביעי שעבר, אז הבנתי שכנראה אתה עסוק ולא יכולת להגיע. אבל מה קרה היום?!"

טעות בכתובת!?

עד כמה השגחת הבורא על בראיו נלמד מן המעשה שארע לפני זמן מה בדרום: שרה זיו (שם בדוי) הינה אשה מבוגרת שנמצאת בבית אבות. בנה היחיד שמעיה (שם בדוי) מגיע בכל יום רביעי בשבוע לבקרה. לשמחה ולדאוג לצרכיה. ביום בהיר אחד מקבל הבן טלפון מבית האבות. המנהל נמצא על הקו. וכך אמר לו: "צר לי אולם הוטל עלי לבשר לך דבר מה הקשור לאימך. אתמול היא לא הרגישה כ"כ טוב. נסינו לאתר אותך ולא הצלחנו. לבסוף נאלצנו להזעיק אמבולנס. רצינו שתלווה אותה לבית החולים". שמעיה שומע זאת ושואל: "מה שלומה כעת? היכן היא מאושפזת?" והמנהל לאט לאט מסובב את השיחה - עד שבסיכומו של עניין אומר לו לאחר פרק זמן: "לצערי הרב אימך נפטרה".

המשך סיפור לשבת

"אז מה קורה עכשיו?!" שאל הבן לאחר דקות אחדות, כשהוא מנסה לעכל את הבשורה על פטירת אמו. "למען האמת, כבר אין מה לעשות, היא כבר נקברה לפני כשבוע וחצי", ענה המנהל כשהוא ממתין למטר צעקות מן העבר השני.

התגובה לא איחרה לבו, אולם היתה כה שונה ממה שציפה לה המנהל. בנה של הנפטרת שאל בתדהמה: "תגיד לי, קברו אותה בקבורה יהודית?!" - "כן, כן. בוודאי", מיהר המנהל לענות כדי להפיס מעט את דעתו. "וגם אמרו עליה קדיש?!" שאל הבן שנית. "כמובן", ענה המנהל. "אל תדאג. דאגו לה להכל: עשו לה טהרה, הספדים ואפילו ישבו עליה שבעה!" חתם.

מהצד השני נשמעו משפטים לא ברורים: "אז היא ניצחה אותי!!! היא הצודקת ואני הטועה!" "במה העניין?" שאל המנהל בתמיהה. "למה אתה מתכוון?!" "אני אסביר", השיב הבן. "מאז שאימי נמצאת בבית אבות, היו לנו ויכוחים באמונה. ואני הודעתי לה שאינני מאמין בכלום והכל שטויות ובאותו מעמד גם הבטחתי לה שאין אני מתכוון לקבור אותה בקבורה יהודית, אלא אתרום את גופה למדע (ל"ע). היא לעומת זאת היתה מפצירה בי בכל הזדמנות לחזור בי מתוכניותי. אולם לשווא. לבי היה נעול על מסגר."

"והנה יום אחד כשפתחה שוב את הנושא, הכריזה לפתע בצער: 'אתה יודע מה?! אם אתה לא תדאג לי, בורא עולם ידאג לי!!' ואני עניתי לה שאעשה את כל המאמצים להיפך. והנה אני עומד עתה תמה - איך באמת בורא העולם עזר לה?! היא כל הזמן צדקה ואני טעייתי!! עלי לעשות חשבון נפש נוקב".

ובכך חתם את השיחה והותיר את המנהל המום מתוכנה...
מסקנה: כשהקב"ה רוצה להוליך דבר בבריאה אין מי שיאמר לו מה תעשה ואין מי שיאמר לו מה תפעל! להתעזר באהבתך

שמעיה צנח לתוך הכורסא שלידי ברגליים רועדות. לאחר דקות ספורות הוא נרגע מעט ומבין, שהשיחה בדבר פטירת אימו מקורה בטעות! "אז איך את מרגישה? הכל בסדר?!" שאל. "כן, ודאי". ענתה ופתחה בשיחה קולחת כהרגלה. מיד בתום השיחה התקשר שמעיה לבית האבות. למזלו, המנהל עדיין היה במקום.

"אדוני המנהל, לפני כשבוע הודעת לי על מות אימי, ואף ישבתי שבעה עליה. אבל היום אימי דיברה איתי בטלפון! בתחילה חשבתי שאני הוזה, אולם הצג הראה את מספר הטלפון בחדרה!" לשמע הדברים גמגם המנהל מן העבר השני ואמר: "אני מיד מברר את העניין וחוזר אליך". ופנה לבדוק את העניין. ואכן לאחר מספר דקות התקשר אל שמעיה ופתח בשורה של התנצלויות על אי ההבנה המשועת שהיתה כאן.

כיצד קרה הדבר? הנפטרת האמיתית שמה היה שרה בן זיו והיא התגוררה "לגמרי במקרה" בקומה אחת מעל שרה זיו. ומאחר שהשמות דומים להפליא הועבר השם המוטעה למנהל, כדי שיוכל להודיע לבן המנוחה.

לאחר שעמד על הטעות הטלפון הבא היה, כמובן, לבנה האמיתי של הנפטרת, שרה בן זיו. "הלו, מר בן זיו?!" חיכה המנהל לתגובה. "מדבר" אישר הקול מן הצד השני. "צר לי להודיע לך, אבל היתה כאן אי הבנה משוועת. אני ממש מתנצל. האשמה כולה בנו. אני לא יודע איך להסביר כיצד התרחשה טעות מעין זו" אמר המנהל.

"מי מדבר?!" שאל בסקרנות בנה האמיתי. "מדבר מנהל בית האבות בו אימך מתגוררת. לפני שבוע וחצי אמא שלך לא חשה בטוב, וחשבנו שמדובר באשה ששמה זהה כמעט לשמה של אמך, 'שרה זיו' ולכן פנינו לבנה ובישרנו לו ש... היא נפטרה", סיים המנהל.

צדקה וחסד

מאכילים ילד רעב, עושים טוב לעצמנו!

רוצים גם אתם לעזור?
03-8000-770

עוזרים בבניית הבניין ושותפים בכל הזכויות שיהיו בו לנצח!

בואו ותהיו שותפים

בתרומה של חצי מטר - 200 ש"ח למשך 30 חודשים או מטר - 400 למשך 36 חודשים תקבלו כתב שותפות מהודר חתום ע"י הרב יצחק הכהן שלישי"א כמו כן ניתן להקדיש את הארון קודש או חדר לימוד להצלחת או לעילוי נשמת

03-8000-770

ארגון "ענפים"

מז"ים נשים אפרווייקט "חברותא" אלאז עם בנות מתחכקות פאם בשבוע צרכ הטלפון

055-6888010

לפרטים והתנדבות:

נר תמיד לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל ולע"נ שושנה מהין בת זיוה ע"ה

בתרומה של 250 ש"ח אתם שותפים בהפצת העלון ב: 20,000 עותקים